

SIMONA POPESCU

A láthatatlan regenerációról (Despre regenerarea nevăzută)

Egy barátom vásárolt
karácsony előtt egy halott bonsait
– így is mondta: „Vettem egy halott bonsait,
az eladó figyelmeztetett,
de én mégis megvettem,
szép volt így is, kiszáradtan.”
Pár napja a kiszáradt bonsai
újjászületett.
Ha közel mentem hozzá,
látszottak
a kis zöld jelek,
akár egy-egy tű hegye.
A macska már korábban látta őket,
egy teljes napig ült mellette.

Vagy talán – jutott eszembe –
épp a macska élesztette újjá.

A kandúr dorombol (Tors de motan)

Gyerünk, dorombolj, te kandúr,
hadd ne érezzük, zord úr

az idő

elmémben tucatnyi kamra
sok száz országút hű rajza
s időm ott telik
az egyidejű világokon túl.

A macska gyermeke

(Fiul pisicii)

A férfi visszavonult vidékre
s a macska úgy tisztogatta
a szakállát
ahogy csak kölykével tette volna.
A férfi visszavonult vidékre
növények és állatok közé
s távol a világgönyvtáráktól
így lett ő
a macska gyermeke.

A barátság egy macska

(Prietenia e pisică)

A barátság egy macska.
Marad vagy megy, ahogy akarja,
senki nem érti,
miért, hogyan.

Játékos macska ő,
lusta is, de karmol
néha
sűrű bundáját simítva
elfelejtesz mindent mégis.
– persze macskád ottlétét is! –
nem zavar már semmi sem.
minden tiszta végre itt,
s szelíd.

Balázs Imre József fordításai